μου ἐλπίδα. Αὐτὸς κ' ὁ Θεός!

Μετὰ τὸ θάνατο τῆς 'Οδέττης, ἔζησα καὶ κατώρθωσα μάλιστα ν' ἀρχίσω νὰ γίνομαι πάλι εὐτυχισμένος, χάρις στὴν Κλάρα. Μὰ τώρα καταλαβαίνω καλὰ πὼς ἂν χάσω τὴν Κλάρα, δὲν θὰ μπορέσω νὰ ζήσω οὔτε στιγμή, ἔπειτα ἀτ' αὐτή. 'Οκτάβιε, ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἴσως εἶνε ἡ τελευταία ποὺ λαβαίνεις ἀπὸ τὸν παλιὸ καὶ καλό σου φίλο. Εἶμαι ἀποφασισμένος ν' αὐτοκτονήσω, ἂν ἡ Κλάρα ὑποκύψει στὸ μοιραῖο....

... ...